

На основу члана 63. став 6. Закона о основном образовању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 74/08, 71/09 и 104/11) и члана 82. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10 и 86/10), министар просвјете и културе доноси

ПРАВИЛНИК

О ОЦЈЕЊИВАЊУ УЧЕНИКА У ОСНОВНОЈ ШКОЛИ

(Објављен у "Сл. гласнику РС", бр. 44 од 21. маја 2012)

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим правилником утврђује се начин и поступак вредновања, праћења, провјеравања и оцјењивања знања, успјеха и образовних исхода учења из наставних предмета и владања ученика, услови и поступак бржег напредовања ученика и друга питања од значаја за оцјењивање и вредновање ученика у основној школи (у даљем тексту: школа).

Члан 2.

(1) Вредновање знања ученика, у смислу овог правилника, подразумијева систематско прикупљање података у процесу учења и постигнутом нивоу компетенција ученика из:

- а) знања,
- б) вјештина,
- в) способности,
- г) самосталности и одговорности према раду,
- д) постављених задатака и
- ђ) васпитних вриједности.

(2) Начин, поступак и елементе вредновања ученика са сметњама у психофизичком развоју, који савладавају индивидуално прилагођене програме, наставници треба да прилагоде њиховим могућностима, примјерено сметњи коју ученик има.

(3) Под праћењем, у смислу овог правилника, подразумијева се:

- а) континуирано уочавање и биљежење запажања о:
 - 1) развоју интереса, мотивације и способности ученика,
 - 2) знањима и постигнућима у усвајању садржаја наставног предмета,
 - 3) односу према раду, постављеним задацима и васпитним вриједностима и
 - 4) постигнутом нивоу компетенција и исхода дефинисаних наставним планом и програмом.

(4) Провјеравање знања ученика, у смислу овог правилника, подразумијева процјену нивоа знања и постигнућа у наставном предмету или подручју, као и у свим облицима рада у школи током школске године.

(5) Оцјењивање ученика је континуиран поступак којим наставник, на основу ширег

и комплексног познавања ученика, оцјењује квалитативну и квантитативну страну његовог рада и залагања, према утврђеним прописима, односно прати васпитно-образовни рад и развој ученика и процјењује васпитно-образовни ниво и напредовање ученика.

(6) Наставник може да води евиденцију о сваком ученику у посебној свесци или роковнику да би олакшао реализацију активности наведених у ст. 1, 3. и 4. овог члана.

II - ОЦЈЕЊИВАЊЕ УЧЕНИКА

Члан 3.

Оцјењивање је:

- а) придавање бројчане или описне вриједности резултатима континуираног праћења и провјеравања знања и учениковог рада у току савладавања наставног програма,
- б) саставни дио процеса наставе којим се обезбјеђује стално праћење остваривања постављених циљева, исхода ученика у току савладавања наставног програма и
- в) континуирана педагошка активност којом се исказује однос према учењу и знању, подстиче мотивација за учење и ученик оспособљава за објективну процјену сопствених постигнућа и постигнућа других ученика и развија систем вриједности.

Члан 4.

(1) Оцјена је, у смислу овог правилника, нумеричко и/или описно изражавање мјере ученикових знања и постигнућа у раду, учењу и савладавању садржаја наставног плана и програма, као и владању.

(2) Оцјена треба да буде објективна и да представља поуздану мјеру напредовања и развоја ученика и ефикасности у остваривању прописаних циљева, исхода, као и да буде подстицај за развој ученика.

(3) Описном оцјеном изражава се:

- а) оствареност циљева, исхода учења у току савладавања наставног програма,
- б) ангажовање ученика у настави,
- в) напредовање у односу на претходни период,
- г) препорука за даље напредовање ученика и
- д) владање ученика.

(4) Описне оцјене су:

- а) изузетно успјешан,
- б) успјешан и
- в) учествује.

(5) Критеријуми за описно оцјењивање у првом разреду школе налазе се у Прилогу број 1. и чине саставни дио овог правилника.

(6) Бројчаном оцјеном изражава се: степен остварености циљева, исхода учења у току савладавања садржаја наставног плана и програма, ангажовање ученика у настави, те владање ученика.

(7) Бројчане оцјене су:

- а) одличан (5),
- б) врло добар (4),
- в) добар (3),
- г) довољан (2) и
- д) недовољан (1).

(8) Критеријуми за бројчано оцјењивање ученика налазе се у Прилогу број 2. и чине саставни дио овог правилника.

(9) Приликом оцјењивања степена остварености циљева и исхода у току савладавања садржаја наставног плана и програма процјењују се:

- а) вјештине изражавања и саопштавања,
- б) разумијевање,
- в) примјена и вредновање научених поступака и процедура,
- г) рад са подацима и рад на различитим врстама текстова,
- д) умјетничко изражавање,
- ђ) вјештине,
- е) руковање прибором, алатом и технологијама и извођење радних задатака и
- ж) друго у складу са очекиваним исходима прописаним наставним програмом.

(10) Ангажовање ученика подразумијева:

- а) одговорност према раду,
- б) одговорност према постављеним задацима,
- в) активно учествовање у настави,
- г) сарадњу са другима и
- д) исказано интересовање и мотивацију.

Члан 5.

(1) Ученике оцјењују наставници који изводе наставу.

(2) Закључне оцјене на крају првог и другог полугодишта ученицима од другог до деветог разреда утврђују одјељенска вијећа на приједлог наставника који изводи наставу.

(3) Уколико наставу из одређеног наставног предмета реализује неверификовани наставник, прије утврђивања закључне оцјене школа је дужна да обезбиједи потврду и провјеру оцјена тог наставника.

(4) Потврду и провјеру оцјена из става 3. овог члана врши верификовани наставник, те о томе доставља писани извјештај одјељенском вијећу.

(5) У случају да школа нема верификованог наставника, потврду и провјеру оцјена извршиће наставничко вијеће.

Члан 6.

(1) Приликом оцјењивања из наставних предмета који захтијевају посебне способности ученика, као што су:

- а) физичко васпитање,
- б) музичка и
- в) ликовна култура, треба имати у виду ученикове способности, степен спретности и умјешности.

(2) Уколико ученик нема развијене посебне способности, приликом оцјењивања из наставних предмета из става 1. овог члана узима се у обзир индивидуално напредовање у односу на сопствена претходна знања и постигнућа, могућности и ангажовање ученика у наставном процесу.

(3) Приликом оцјењивања ученика са сметњама у психофизичком развоју у највећој могућој мјери треба уважавати њихово активно учешће у настави и ваннаставним активностима које су предвиђене наставним планом и програмом за одређену врсту сметњи.

(4) Наставник треба да ослободи ученика појединих садржаја наставе физичког васпитања због тјелесног недостатка или болести, привремено или за одређену школску годину, о чему доноси одлуку на основу приједлога надлежне здравствене установе.

(5) Ученик који је због тјелесног недостатка или болести ослобођен појединих облика физичког васпитања не може због тога бити неоцијењен, нити добити негативну оцјену, већ се оцјењује из садржаја физичког васпитања које може да обавља.

Члан 7.

Ученик са изузетним способностима који стиче образовање и васпитање на прилагођен начин примјеном индивидуалног плана и програма у складу са прописима којима се прописује школовање и стипендирање младих талената оцјењује се на основу праћења и остваривања индивидуалних циљева и исхода учења.

Члан 8.

(1) Ученик којем је усљед сметњи у психофизичком развоју, тешкоћа у учењу и других разлога потребна додатна подршка у образовању и васпитању оцјењује се на основу остварености циљева у току савладавања индивидуалног плана и програма.

(2) Ученик из става 1. овог члана оцјењује се на основу ангажовања и степена остварености циљева индивидуалног плана и програма и поступака, узимајући у обзир његове језичке,